

અક્ષમ ચુચ્છ

ડિસેમ્બર ૨૦૨૦ ગુજરાતી

દાદા ભગવાન પરિવાર

₹ 20

રામાયણ કોર ચુચ્છ

ભાગ - 3

અનુકમળીકા

- 04** વિભીષણ જળકમળવતુ
- 06** અંગાદનો દ્રઢ નિશ્ચય
- 08** ઝાની વિથ ચુથ - ફેફેચી અને મંથરા
- 10** Q & A - પ્રાણ જાય પણ વરણ ન જાય
- 14** કોંગ એન્ડ ઇફેક્ટ - શ્રી રામ અને રાજ સુગ્રીવ
- 16** દાદાશ્રીના પુરસ્કારની ઝલક - રાજ જનક વિદેહી
- 18** રામાયણના પાત્રોના ગુણો
- 23** #કવિતા

વર્ષ: ૮, અંક : ૮
સાલંગ અંક : ૬૨
ડિસેમ્બર ૨૦૨૦

સંપર્ક સૂચના:
ઝાનીની છાયામાં,
ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંધાર સીટી,
અમદાવાદ-કલોલ હાઇએ,
મુ.પો. - અડાલજ
જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.
ફોન : (૦૭૯) ૩૬૮૩૦૧૦૦

email: akramyouth@dadabhagwan.org
website: youth.dadabhagwan.org
store.dadabhagwan.org/akram-youth

તંત્રી - ડિમ્પલ મહેતા

Printer & Published by
Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421.
Taluka & Dist - Gandhinagar

Owned by : Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421.
Taluka & Dist - Gandhinagar

Published at : Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421.
Taluka & Dist - Gandhinagar

Printed at : Amba Offset
B-99, GIDC, Sector-25,
Gandhinagar – 382025. Gujarat.
Total 24 Pages with Cover page

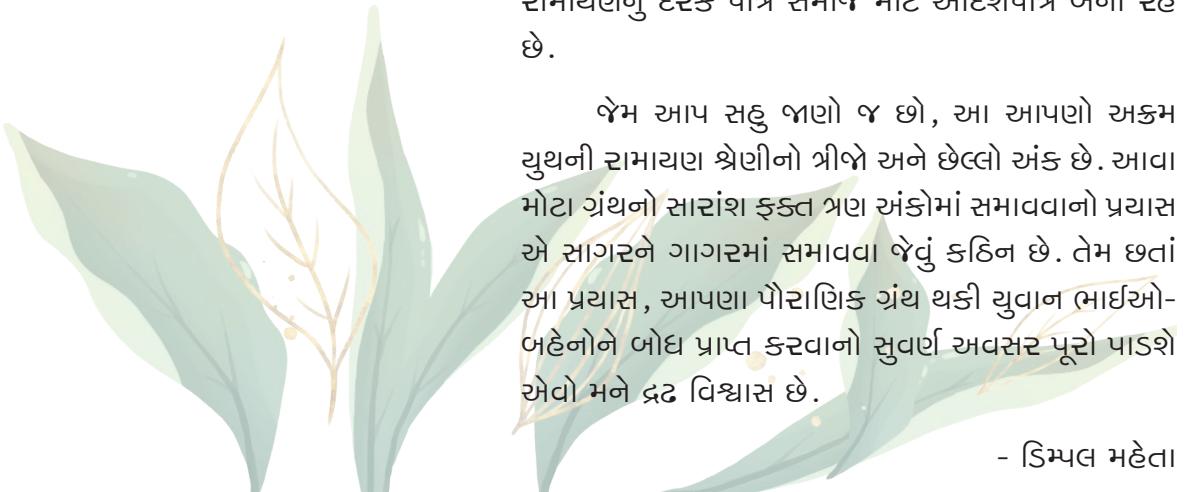
Subscription

Yearly Subscription
India : 200 Rupees
USA: 15 Dollars
UK: 12 Pounds
5 Years Subscription
India : 800 Rupees
USA: 60 Dollars
UK: 50 Pounds
In India, D.D. / M.O. should be drawn
in favour of "Mahavideh Foundation"
payable at Ahmedabad.

© 2020, Dada Bhagwan Foundation.
All Rights Reserved

સંપાદકીય

**મિત્રો, તમે જણો છો ? સંસ્કૃત ભાષામાં
૨૪૦૦૦ શ્લોક દ્વારા રચવામાં આવેલ
'રામાયણ મહાકાવ્ય'ની ગણના સાહિત્ય
વિશ્વના સૌથી મોટા પ્રાચીન મહાકાવ્યોમાં
થાય છે.**

રામાયણની કथા ફક્ત હિંદુ ધર્મ કે આજના ભારત દેશ પુરતી મર્યાદિત ન રહેતા ઈન્ડોનેશિયા, મલેશિયા, થાઈલેન્ડ, કમ્બોડીયા, ફીલીપાઈન્સ, વિયેતનામ વગેરે દેશોમાં પણ પ્રચાલિત છે. સમગ્ર માનવ જલિને માર્ગદર્શક બને એ હેતુથી, વાલિકી અધિષ્ઠે આજથી હજારો વર્ષ પહેલા ભારતીય સંસ્કૃતિના આ ઐતિહાસિક ગ્રંથની રચના કરી હતી. આજે પણ ભારતીય જીવનશૈલી, સમાજવ્યવસ્થા અને કૌટુંબિક જીવન પર રામાયણનો બહુ મોટો પ્રભાવ છે. દરેક આદર્શ પતિ-પત્નીને રામસીતા સાથે, પુત્રને રામ સાથે, ભાઈને લક્ષ્મણ કે ભરત સાથે અને મિત્રને સુગ્રીવ સાથે સરખાવવામાં આવે છે. રામાયણનું દરેક પાત્ર સમાજ માટે આદર્શપાત્ર બની રહે છે.

જેમ આપ સહુ જણો જ છો, આ આપણો અક્ષમ ચુથની રામાયણ શ્રેણીનો ત્રીજો અને છેલ્લો અંક છે. આવા મોટા ગ્રંથનો સારાંશ ફક્ત ત્રણ અંકોમાં સમાવવાનો પ્રયાસ એ સાગરને ગાગરમાં સમાવવા જેવું કઠિન છે. તેમ ઇતાં આ પ્રયાસ, આપણા પૌરાણિક ગ્રંથ થકી ચુવાન ભાઈઓ-બહેનોને બોધ પ્રાપ્ત કરવાનો સુવાર્ણ અવસર પૂરો પાડશે એવો મને દ્રઢ વિશ્વાસ છે.

- ડિમ્પલ મહેતા

*નોંધ: પ્રસ્તુત અંકમાં રજૂ કરાયેલા રામાયણના પ્રસંગો વિવિધ શાસ્ત્રો અને ગ્રંથોમાં ઉપલબ્ધ માહિતીના આધારે સંકલિત કરવામાં આવ્યા છે અને તેનો એકમેવ હેતુ આજનો ચુવા વર્ગ તેમાંથી સારી શીખ મેળવે તે જ છે.

લંકા નગરીમાં રહેતા રાવણના પરિવારમાં વિભીષણ અને કુંભકર્ણના નામ આપણે ખૂબ સાંભળ્યા છે, પણ વિભીષણને તેમની શ્રી રામ પ્રત્યેની અનન્ય ભક્તિને કારણે આજે પણ રામભક્તો વિશેષરૂપે યાદ કરે છે. ચાલો, જર્દારે હનુમાનજી સાથે લંકા નગરી....

સાનાની લંકા નગરી કે જ્યાં મહાભયંકર દુષ્ટ રાક્ષસો રહેતા, નિરંતર માંસ અને મદિરાનું સેવન કરતા અને તેમાંના કેટલાક તો નરભક્તી પણ હતા. જેઓ માયાવી તંત્ર, મંત્ર અને આસુરી વિદ્યાઓ સિદ્ધ કરીને તેનો દુર્ઘટયોગ કરતા અને નિર્દોષ લોકો તથા અધિમુનિઓને સતત રંજાડતા.

આવી લંકા નગરીમાં રાવણા, માતા સીતાને લઈ આવ્યા છે અને સીતા માતાની શોધ માટે હનુમાનજી ગુપ્તવેશે લંકામાં પ્રવેશ્યા અને સીતા માતાના સમાચાર કોની પાસેથી મળશે, એવી ચિંતામાં હનુમાનજી લઘુવેશે નગરમાં વિચરી રહ્યા હતા.

રાક્ષસોની નગરીમાં એક એવું ઘર તેમની નજરે પડ્યું, કે જેમાં એક હરિમંદિર બનાવેલું હતું, મંદિર પર રામના નામનું ચિહ્ન હતું, જેની શોભા અવર્ણનીય હતી. ત્યાં આસપાસ તુલસીના રોપા વાવેલા હતા. એ ઘરને જોઈ હનુમાનજી ખૂબ રાજુ થયા અને સુખદૃઢ આશ્વર્ય સાથે વિચારવા લાગ્યા કે અનેક રાક્ષસોથી ભરેલી આ લંકા નગરીમાં આવા રામભક્તનો નિવાસ ક્યાંથી ? આ કોઈ કપટ કે માયા તો નહિ હોય ને ? આમ તર્ક કરતા હતા, તે જ સમયે વિભીષણ નિંદ્રામાંથી જગ્યા અને શ્રી રામના નામનું પ્રાત:સ્મરણ કરવા લાગ્યા. એમને સજ્જન પુરુષ જાણી હનુમાનજી પ્રસન્ન થયા અને વિભીષણને મળ્યા. પોતાનો પરિયાય આણ્યો અને તેમનું લંકા

હે પવનકુમાર ! જેમ
દાંતોની વટયે બિયારી
જીબની ઇથિતિ હોય
છે, તેવી જ આ દુષ્ટ
રાક્ષસોની વટયે મારી
ઇથિતિ છે !

નગારી આવવાનું પ્રયોજન જણાવ્યું. વિભીષણ પોતાના મહાભાગ માનીને તેમનું પ્રેમથી સ્વાગત કરે છે અને કહ્યું, “ હું રાક્ષસકુળમાં જન્મ્યો તો છું, પણ સતત શ્રી રામ સ્મરણમાં રહું છે. તમારા આગમનથી હવે મને ખાતરી થઈ છે કે શ્રીરામ મને અનાથ જાણીને મારા ઉપર કૃપા કરશે જ.”

લંકા નગરીનું બિરીક્ષાળ કરી હનુમાનજી, શ્રી રામ પાસે પાછા પહોંચ્યા ત્યારે વિભીષણથી ખૂબ પ્રભાવિત હતા. જે રીતે ગંડકીવાળા તળાવમાં ઉગવા છતાં કમળ ચુંદર હોય છે, તેવી જ રીતે દુષ્ટ રાક્ષસોની વચ્ચે રહીને પણ વિભીષણ નિરંતર શ્રી રામની અનન્ય ભક્તિમાં જળકમળવત્ હતા. હનુમાનજીએ શ્રી રામને વિભીષણની મનોસ્થિતિ અને એમના પ્રત્યેની અનછદ ભક્તિ વિશે જણાવ્યું. તે જાણીને શ્રી રામ ખૂબ પ્રસન્ન થયા અને મનોમન તેમની વિભીષણ પ્રત્યે વિશેષ કૃપાદ્રષ્ટિ ઉત્તરી.

આજે આપણે પણ નક્કી કરીએ કે આપણી આસપાસના કુસંગ, વિષયવિકાર, અનીતિ, અપ્રમાણિકતા અને બીજા અવગુણોથી ભરેલા પીયર પ્રેશરના વાતાવરણનો પ્રભાવ આપણા નિશ્ચય અને પુરુષાર્થ પર કયારેય ન પડવા દઈએ. વિભીષણની જેમ જળકમળવત્ રહીએ અને આપણા સદાચાર, પ્રામાણિકતા, ઘોરિટી જેવા સદગુણોને જાળવી રાખવાના પુરુષાર્થમાં રહીએ.

જાનીની કૃપાને પાત્ર બનીને આપણી આધ્યાત્મિક પ્રગતિને સુનિશ્ચિત કરીએ.

આ કળીકાળમાંચ આપણા દાદાશ્રી કહેતા,

**“જો તું ઘોર છે, તો મારી ગોરંટી
કે તારો વાળ વાંકો નહિ થાય”**

અંગાદની દ્રદ્ર નિશ્ચય

રામાયણમાં રાવણ સાથેના યુદ્ધ પૂર્વે, શ્રી રામે યુદ્ધ અટકાવવાના અંતિમ પ્રયાસરૂપે અંગાદને શાંતિદૂત તરીકે લંકામાં જઈને રાવણને સંદેશો આપવા જણાવ્યું.

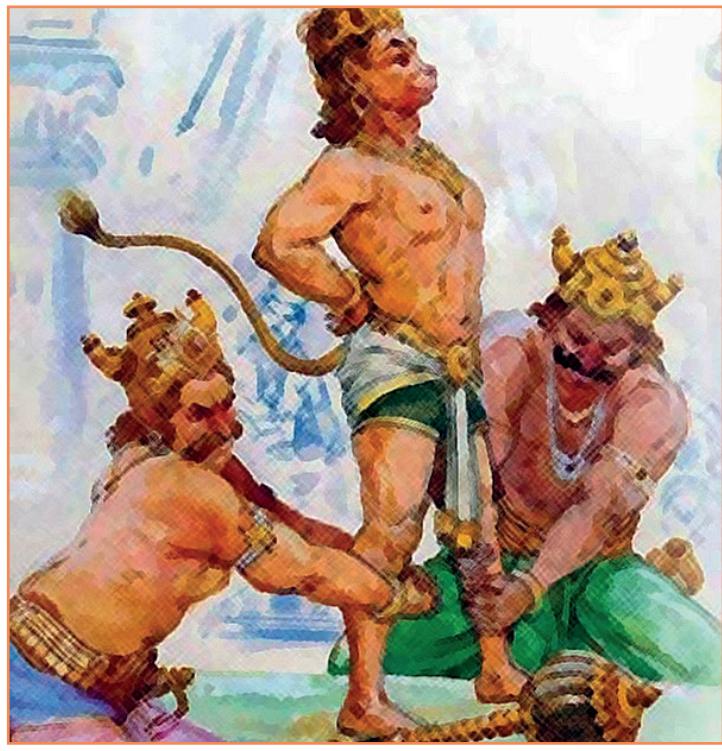

અંગાદની કુશળતાપૂર્વક શ્રી રામનો શાંતિનો સંદેશો જણાવ્યો. રાવણ, અહંકાર અને મોહવશ હોવાથી આ વાતોને ગંભીરતાથી લેવાને બદલે રામ વિશે આદુંઅવળું બોલવા લાગ્યા, જેથી રોષે ભરાયેલ અંગાદ અંતિમ ઉપાયરૂપે બળનું પ્રદર્શન કરવાનું નક્કી કર્યું.

તેમણે મનોમન શ્રી રામના પ્રતાપનું સ્મરણ કર્યું અને સંપૂર્ણ આત્મવિશ્વાસ સાથે ભરી સભામાં અદગભાવે પગ પછાડીને સર્વ રાક્ષસોને ખુલ્લી ચેલેન્જ કરી કે “જો કોઈપણ

રાક્ષસ, મારા આ પગને પૃથ્વી ઉપરથી ઉઠાવશો, તો શ્રી રામ પોતાનો પરાજય સ્વીકારશે અને સીતાજુને લીધા વિના પાછા ફરી જશો.” અચાનક સારી તક મળી ગઈ, એમ માની તરત જ રાવણો સર્વ રાક્ષસી યોક્ષાઓને આદેશ કર્યો કે “આ તુચ્છ વાનરને તેનો પગ પકડીને ઘરતી પર પછાડી દો !” આ સાંભળી સભામાં બિરાજેલા, ઈરંગિત સહિત અનેક બળવાન યોક્ષાઓ અને રાક્ષસો ગર્વભેર જ્યાં ત્યાંથી ઉભા થયા, સઘણું બળ વાપરીને, મોટા મોટા

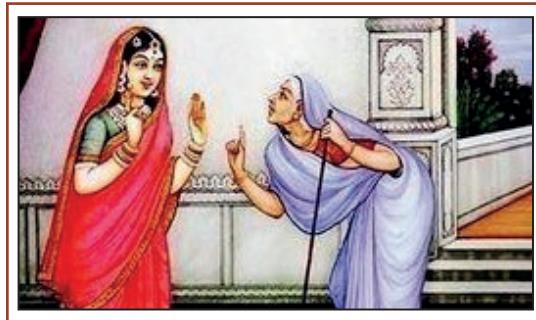
ઉપાયો કરીને અંગદના પગને ઉઠાવવા માટે મહેનત કરવા લાગ્યા , પણ કોઈ યોક્ધા અચલ-અડગ અંગદના નિશ્ચયને અને મજબૂત મનોભળ સાથે સ્થાપેલા તેમના પગને સહેજ પણ ડગાવી ન શક્યા . સૌને , શરમના માર્યો પોતાના માથા નીચા કરીને , પોતાના સ્થાન પર પાછા ફરવાની ફરજ પડી.

જે રીતે અંગદના નિશ્ચયબળના પ્રભાવથી મોટા મોટા રાક્ષસી યોક્ધાઓ પણ હૃદયથી હારી જતા, તે જ રીતે આપણા દ્યેય અને કરેલા નિશ્ચયને કોઈ સંજોગો કે પરિસ્થિતિ ડગાવી ન શકે તેવા મનના મક્કમ બનીએ, દ્રટ નિશ્ચયી બનીએ.

જ્ઞાની વિવિધ યુથ

રામાયણનું નિમિત્ત, કૈકેચી અને મંથરા ?

પ્રશ્નકર્તા : પૂજ્યશ્રી, હમણાં આ લોકડાઉનમાં રામાયણની બૂક વાંચી હતી. એમાં એવું લાગ્યું કે કૈકેચી અને મંથરા રામાયણનું એક મોટું નિમિત્ત બની ગયા. અમે એમના જીવનમાંથી કઈ શીખ લઈ શકીએ ?

પૂજ્યશ્રી : હા, એ બરોબર છે, બોધ લેવાય, પણ ખરેખર સમજુએ ને તો કૈકેચી અને મંથરા નિમિત્ત બન્યા બિચારા ! બાકી, રામયંત્રજ્ઞના કર્મનો હિસાબ હતો, સીતાજુનો કર્મનો હિસાબ હતો, રાવણના કર્મનો હિસાબ હતો, લક્ષ્મણજુના કર્મનો પણ હિસાબ હતો. કર્મના હિસાબે કોઈક નિમિત્ત બની જાય. કોઈનો ખરેખર દોષ નથી. કૈકેચી અને મંથરાને ગુનેગાર જોવા જેવા નથી. છતાં બોધ લેવો હોય તો લેવાય કે કોઈની ચાડીચુગલી, કોઈના નેગેટિવ કે એવું બદ્યું કરવું નથી. પોતાના લાભ માટે કોઈકને નુકસાન થાય એવું ન કરવું, એવો આપણો ભાવ રાખવો.

પૂજ્યશ્રી : બે બહેનપણી ભેગી થઈને પાછું શ્રીજાનું બોલો ખરા ? શું બોલો ? સારું બોલો કે કંઈક નેગેટિવ બોલો ?

પ્રશ્નકર્તા : સારું.

પૂજ્યશ્રી : સારું. આ સાચી વાત છે ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

પૂજ્યશ્રી : એટલું દ્વારા રાખવાનું કે ભઈ, બે વ્યક્તિ ભેગી થઈ, શ્રીજાનું ચટણી વાટવાની નહીં. હા, બોલવું હોય તો પોઝિટિવ બોલો, નેગેટિવ ન બોલાય. નહીં તો આ બુદ્ધિ હંમેશાં કમ્પેન્ઝિન કરે, અમારું સારું, પેલા આવું કરે. અમારે ઇન્ડિયાવાળા ને આ ફોરેનવાળા, પછી કહેશે આ અમારા ગુજરાતવાળા ને આ હિન્દી ભાષી. પછી કહેશે અમે મુંબઈવાળા ને આ ગુજરાતવાળા. પછી કહેશે અમે સુરતવાળા ને આ વડોદરાવાળા. બુદ્ધિ જુદું પાડ્યા જ કરે. અમે સીમંધર સીટીવાળા ને આ ગામડાવાળા કહેશે.

બદ્યું જત જતનું, બુદ્ધિ હંમેશા ભેદ પાડે, કમ્પેન્ઝિન કરી પછી આગળ વધે. એ લોકો કરતાં અમે ઊંચા, અમારો ધર્મ ઊંચો, અમે ઊંચા, અમારું ખાનદાન ઊંચું, પેલા લોકોનું નીચું. પછી આનંદમાં રહે, બીજાને નીચા પાડી પછી સુખી થાય.

રધુકુળ રીત સદા ચલી આઈ,
પ્રાણ જાય પણ વચન ન જાય

પ્રશ્નકર્તા : કોઈને વચન આચ્છું હોય તે પાળીએ તો એના ફાયદા શું ? અને વચન આચ્છું હોય તે ન પાળીએ તો શું નુકસાન ?

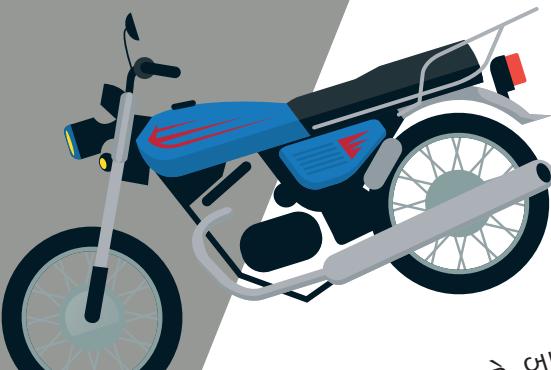
આપ્તપુત્ર : “રધુકુળ રીત સદા ચલી આઈ, પ્રાણ જાય પણ વચન ન જાય” આ શ્રી રામ ભગવાન વખતનું પ્રચલિત છે, કે પોતે કોઈ વચન આચ્છું હોય, એના માટે પોતે મરી જાય, પણ એ વચન પૂરું કરે. આવું કરવાથી શું થાય ? લોકોને અપાર વિશ્વાસ ઉલ્લો થાય.

આપણે ઝટિન લાઈફમાં જોઈશું ને તો જે વ્યક્તિએ, પોતે જે કદ્ય કીદું છે એ પ્રમાણે કરતો હોય, એના પર જ આપણાને વિશ્વાસ આવે. દા.ત. કોઈ ઓફિસ હોય અને એમાં જે ખ્યાલ હોય, એ કહે કે હું રોજ સવારે ૮ વાગે આવીશ અને નિયમિત ૮ વાગે આવી જાય તો આપણાને એના માટે વિશ્વાસ આવતો જાય. પણ અગર એવું કહે કે હું ૮ વાગે આવીશ અને ૮:૩૦ - ૧૦:૦૦ વાગે આવે તો વિશ્વાસ આવે ? આવું જ બધા ફેન્ડસ માટે, ટીચર માટે, મમ્મી-પઢા માટે કે જે પણ લોકો પોતે કહે એના ઉપર ખરા રહે, એની ઉપર જ આપણાને વધુ વિશ્વાસ આવતો હોય છે, ખરાબર ને ?

એટલે આ “રધુકુળ રીત” ની બહુ ઊંચી વાત છે અને એવું જો આપણે કરી શકીએ તો જ વિશ્વાસ બેસે.

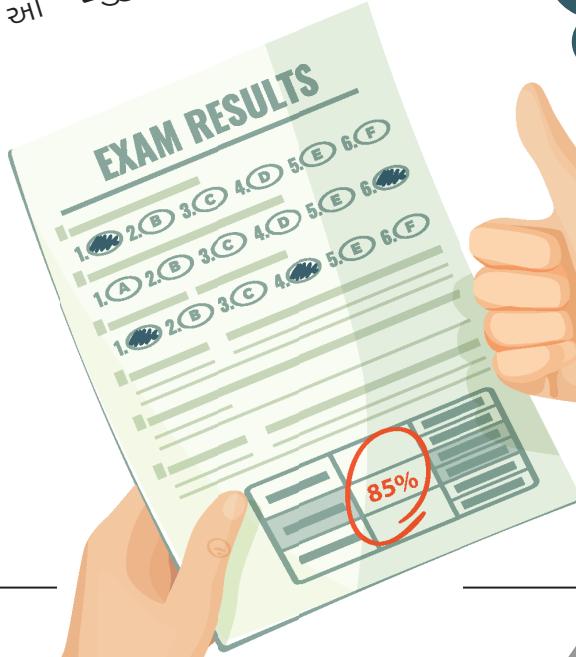

રવિવારે

એક બીજું ઉદાહરણ આપું - આપણા પણ, આપણને કહે કે આ રવિવારે બાઈક અપાવીશ પણ એ રવિવારે ન અપાવે અને પછી બે મહિના જતા રહે તો આપણને એમના ૫૮ વિશ્વાસ રહે ખરો ? ન રહે ! એવી જ ચીતે જે આપણે માતા-પિતાને કીદું હોય કે હું ૬૦% રિઝલ્ટ લાવીશ અને પછી તમે પૂર્તી મહેનત ન કરો અને ૮૫% લાવો તો પણ-મંગીને વિશ્વાસ રહે ખરો ? એટલે કોઈનો પણ વિશ્વાસ સંપાદન કરવો હોય તો હંમેશાં પોતે પ્રોમિસ કર્યું છે, એ પ્રમાણે પાળવું. એ નોર્મલ વ્યવહારિક વાત છે. જો તમે પોતાનું પ્રોમિસ નહીં પાળી શકો તો લોકોને તમારા પત્યે વિશ્વાસ નહીં રહે અને તમને પણ પ્રોમિસ ન પાળતા હોય તેવા લોકો પણ વિશ્વાસ નહીં આવે. આ “રધુકુળ રીત” માં રામ ભગવાન તેની એકદ્વારીમિટી હતા.

૬૦%

આપણે બે વસ્તુ રાખવી...

એક તો, આપેલું વચન પાળવું. બીજું જે આપણાથી કદાચ ન પાળી શકાય એવું લાગાતું હોય, તો પણ ૧૦૦% ભાવ તો એવો જ રાખવો કે જે મેં કીધું છે એ પ્રમાણે મારે કરવું જ છે. તમારો ભાવ હશે તો લોકો એક્સોપ કરશે જ અને વિશ્વાસ જરૂરથી રાખશે.

કોન્ગ

અંડ

દિક્કેકર

■ અણાનુબંધના સંબંધો - શ્રી રામ અને રાજ સુગ્રીવ

રી માયણમાં અનેક પ્રેમભર્યા અને આદર્શ સંબંધો જોવા મળે છે, તે જોઈને આપણાને એમ થાય કે સંબંધોમાં આટલો પ્રેમ કઈ રીતે હોય શકે ? એવા તે કેવા હિસાબ લાવ્યા હશે કે સંબંધો આટલા ગાડ હોઈ શકે ?

આવું જ એક આદર્શ મિત્રતાનું ઉદાહરણ શ્રી રામ અને રાજ સુગ્રીવની દોસ્તીનું છે...

સુગ્રીવ વાનરોના રાજ હતા. જે સમયે તેઓ પોતાના ભાઈ વાલીથી ડરીને અધિમુખ પર્વત પર છુપાઈને રહેતા હતા, તે સમયે રાવણ સીતાજુને ઉપાડીને લઈ ગયા હતા. શ્રી રામ સીતાજુની શોધમાં આ પર્વત પાસે આવે છે, ત્યારે છનુમાનજુ મળે છે અને તેઓ શ્રી રામની, રાજ સુગ્રીવ સાથે મુલાકાત કરાવે છે. પહેલી જ વાર એકબીજાને જોતાની સાથે જ ગાડ મિત્રતા બંધાઈ લાય છે.

સુગ્રીવના ભાઈ વાલીએ એમનું રાજ્ય છીનવી લીધું હતું, તે શ્રી રામે પાછું અપાવડાવ્યું

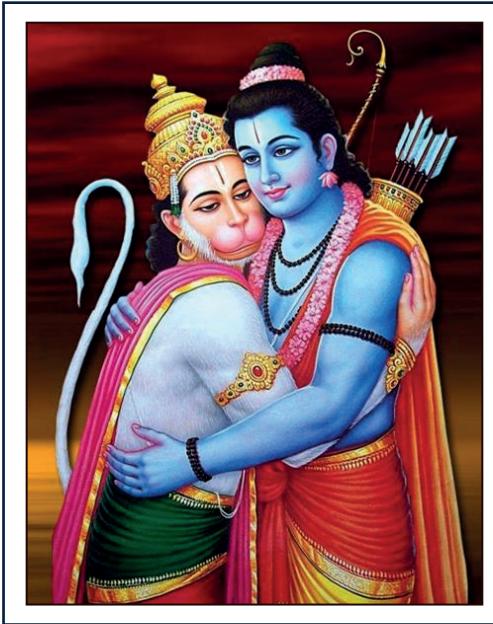
અને સુગ્રીવે પણ પોતાની વાનર સેના ચારે તરફ કામે લગાડીને સીતાજુનું ઠેકાણું શોધી કાઢ્યું. લંકા પહોંચવા, સેતુ બાંધવામાં પણ તેમની વાનરસેનાએ સહાય કરી. જ્યારે સુગ્રીવની સેના લંકા પાસે પહોંચી ત્યારે રાવણે સુગ્રીવને ‘સોનાની લંકામાંથી તને જે ચાહે તે આપી શકું છું’ કહી ખૂબ મોટા પ્રલોભન પણ આપ્યા, ‘જેણે તારા ભાઈને મારી નાખ્યો એને સાથ આપે છે ?’ કહીને ભડકાવવાનો પ્રયાસ પણ કર્યો. રાજ સુગ્રીવ એમના મિત્ર પ્રેમમાં જરાય ડગયા નહીં. રાવણ સાથે મહાયુદ્ધ થયું, યુદ્ધ જુતાડવામાં તેમણે મહત્વની ભૂમિકા નિભાવી અને અંતિમ સમય સુધી પોતાના મિત્ર રામ ભગવાનનો સાથ આપ્યો.

આમ, શ્રી રામ અને રાજ સુગ્રીવ નિર્મળ મિત્રતાને નાતે એકબીજાને કેવી સુંદર રીતે મદદ કરે છે ! આની પાછળ જોઈએ ને શું કારણ છે ?

આની પાછળ એક રહસ્ય છે, ચાલો જોઈએ...

ભગવાન રામ એમના પૂર્વ જન્મમાં મહાપુરનગરના નગર શેઠના પુત્ર પન્દરુચિ હતા. પન્દરુચિ એકવાર પોતાના ઘોડા પર બેસીને ગોકુળ તરફ જઈ રહ્યા હતાં, ત્યારે રસ્તામાં તેમણે એકદમ છેલ્લા શ્વાસ લઈ રહેલા એક ઘરડા બળદને જોયો. પન્દરુચિને કરુણા ઉપજુ અને પોતાના ઘોડા પરથી ઉત્તરીને બળદના કાનમાં મંત્ર બોલ્યા. જે સાંભળ્યા બાદ તરત જ બળદના પ્રાણ છૂટી ગયા. અંતિમ સમયે કાનમાં મંત્ર સાંભળવાથી મૃત્યુ પામેલા બળદની ખૂબ ઊંચી ગતિ થઈ અને એ જ મહાપુરનગરના રાજના ઘરે કુંવર વૃષભદ્વજ તરીકે એનો જન્મ થયો.

આ રાજકુમાર વૃષભદ્વજને તેમના પૂર્વજન્મની ઘટના ચાદ હતી કે કોઈ પુરુષે કરુણા કરીને મારા અંતિમ સમયે મંત્ર સંભળાવ્યો હતો અને એને પન્દરુચિનો ચણેરો પણ ચાદ હતો. પોતાના રાજ્યમાં એમણે એક મોઢું દેરાસર બંધાવ્યું અને તે દેરાસરની દિવાલ ઉપર તેમના પૂર્વજન્મનો પ્રસંગ - “ઘરડા બળદનો અંતિમ સમય અને એક શ્રેષ્ઠીએ ઘોડા પરથી ઉત્તરીને બળદને અંતિમ સમયે મંત્ર સંભળાવ્યો” પેઇન્ટ કરાવ્યું.

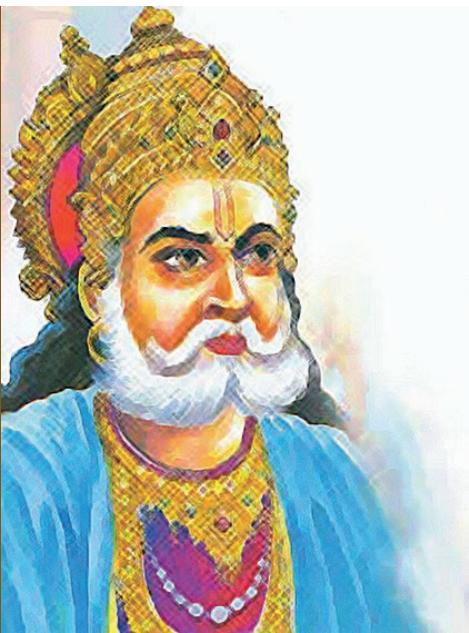

એ સમયગાળામાં તો બધાનું આયુષ્ય હજારો વર્ષોનું હતું, એટલે પન્દરુચિ છજી હાજર જ હતા. એકવાર પન્દરુચિ આ નવા દેરાસરમાં ભગવાનના દર્શન કરવા આવે છે, ત્યારે આ પેઇન્ટિંગ જોતા જ એમને ચાદ આવે છે કે આ તો મારી જ જિંદગીનો પ્રસંગ છે, મેં જ આવી રીતે મદદ કરેલી. પછી તેઓ મંદિરના રક્ષકોને તેના વિશે પૂછે છે અને રક્ષકો પન્દરુચિનો, રાજકુમાર વૃષભદ્વજ સાથે મેળાપ કરાવે છે. બંનેને પૂર્વભવનો સંબંધ ચાદ આવવાથી એકબીજા પર બહુ રનેછ થાય છે, બંને પછી સાથે શ્રાવક જીવન ગાળીને આગળના ભવમાં દેવલોકમાં જાય છે.

દેવલોકમાં

જે પન્દરુચિ હતાં, તે પછી રામ ભગવાનના રૂપે જન્મ લે છે અને વૃષભદ્વજ રાજકુમાર હતા, તે સુશ્રીવ રૂપે જન્મે છે. આ જન્મમાં જ્યારે રામ અને સુશ્રીવ તરીકે પાછા મળે છે, ત્યારે બંને વચ્ચે પાછી એવી જ ગાઢ મિત્રતા થઈ જાય છે અને આ જન્મમાં પણ છેલ્લે સુધી એકબીજાને મદદ કરતાં પોતાની મિત્રતા નિભાવે છે.

આમ, આજના સંબંધો પાછળ ગૂટ રહ્યા હોય છે. પૂર્વ જન્મમાં અણાનુબંધના હિસાબે, એમની સાથે જેવા હિસાબ બંધાયા હોય તેના આધારે આ ભવમાં પાછા જેગા થાય છે. એટલે આપણા નજુકના, સાત્વિક, સત્સંગી / કુસંગી મિત્રો કે અન્ય સંબંધો હોય છે તે એમની સાથે જરૂર આપણો પણ પૂર્વભવનો કોઈક ને કોઈક સબંધ હશે જ. સમજાયું ને બધાને ?

ચિત્ત સંસારમાં એપ્સંટ, આત્મામાં પ્રેર્જન્ટ !

“
આ વિલાસી
પુરુષ પાસેથી
શો ઉપદેશ
લેવાનો ?

દાદાશ્રી : જનક વિદેહીને જે જ્ઞાની પાસેથી જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયેલું તે જ્ઞાનીના તપસ્વી પુત્રને અહૂંકાર આવ્યો કે ‘હું કંઈક છું.’ તે ઉતારવા ગુરુદેવે પુત્રને કહ્યું કે ‘તું કંઈક ઉપદેશ લેવા જનકરાજને ત્યાં જા.’ તે મુનિ તો ગયા રાજને ત્યાં ગુરુદેવે જનક રાજને પહેલેથી સૂચના આપી દીધેલી. મુનિ જ્યારે રાજમહેલમાં પ્રવેશ્યા ત્યારે તેમણે તો રાજઘૈભવનો ભારે ઠઠારો જોયો. જનક રાજ સોનાના હિંડોળા

ઉપર રાણીના ખલે હાથ મૂકીને મર્સ્તીમાં બેઠેલા હતા. મુનિએ તો આ જોયું ને તેમને મનમાં થયું, ‘આ વિલાસી પુરુષ પાસેથી શો ઉપદેશ લેવાનો ?’ છતાંચ પિતાની આજ્ઞા હતી એટલે કંઈ બોલ્યા નહીં, ચૂપચાપ જેમ રાજ કહે તેમ કરતા ગયા. રાજએ જમવા બેસાડ્યા, સોનાની થાળીઓ ને બગ્રીસ જતનાં ભોજન. મુનિ તો આસને બેઠા ને જરાક ઊંચી નજર ગઈ ત્યાં તો ધાસકો પડ્યો ! ‘અરે, આ

શું ? માથા ઉપર ધંટ લટકે છે ને તેચ હમણાં પડું પડું થઈ રહ્યો છે !’ રાજાએ કળા કરેલી, એક મોટો ધંટ બરાબર મુનિના માથા ઉપર જ લટકાવેલો અને તેચ સાવ પાતળી, નજરમાં ન આવે એવી પારદર્શક દોરીથી બાંધેલો. તે મુનિ તો બિચારા મહીં ગભરાઈ ગયેલા, જેમ તેમ જમ્યા. જમતાં જમતાં રાજા આગ્રહ કરે, પણ મુનિને તો જમવામાં ચિત શાનું હોય ?

એમનું ચિત્ત તો પેખા ધંટમાં જ ચોટેલું કે હમણાં પડશે તો મારું શું થશે ?

જમી રહ્યા પછી રાજાએ પાન આપતાં આપતાં પૂછ્યું, ‘મહારાજ, ભોજન કેવું લાગ્યું ? કઈ વાનગી આપને સૌથી વદારે ગમી ?’ મુનિ હતા ચોખા બોલા. તપસ્વીઓને કપટ - બપટની ભાંજગાડ ના હોય, હોય માત્ર એક અહંકારની જ ભાંજગાડ ! તેમણે તો જેમ છે તેમ કહી દીધું કે ‘હે રાજ, સાચું કહું તમને ? આ માથા ઉપર ધંટ લટકતો હતો તે મારું ચિત તો ત્યાં જ ભયથી ચોટેલું રચ્યું હતું ને તેથી મેં શું ખાદ્યું તે જ મને ખબર નથી.’

ત્યારે જનક વિદેહી બોલ્યા, ‘મહારાજ, આ જમ્યા ત્યાં તમારું ચિત એબસન્ટ હતું, તેમ અમારું ચિત સંસારમાં નિરંતર એબસન્ટ રહે છે ! આ વૈભવમાં અમારું ચિત હોતું જ નથી. અમે અમારા સ્વરૂપમાં જ નિરંતર હોઈએ છીએ !’ આવા હતા જનક વિદેહી !

આ પ્રસંગ સાથે જ નીરુમાની નિરોહી દશા દર્શાવતો એક સત્સંગ ચાદ આવે છે...

‘લાખો મહાત્માઓ સાથે પ્રશ્નોત્તરી
સત્સંગ ચાલતો હોય અને મને
મહાવિદેહનું તેડું આવે તો એક
કાણનો પણ વિલંબ કર્યા વગર અમે
જવા તૈયાર જ હોઈએ.’’

રામાયણના પાત્રોના ગુણો

શ્રી રામ

આજ્ઞાકારી પુત્ર, એક પણીવત ધરાવતા અને આદર્શ શાસક, વીરતામાં શ્રેષ્ઠ, અધિ મુનિઓ પ્રત્યે આદર સંભાન અને તેઓની સુરક્ષા, આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી મોક્ષ ગયા, પૂર્ણ પુરુષોત્તમ.

લક્ષ્મણ

ઉત્તમ ભાઈ, ભગવાન રામ-સીતા માટા પ્રત્યે અજોડ સર્મર્પણ ભાવ, પરમ વિનય અને ઉલ્કષ્ટ સેવા, નિઃસ્વાર્થ જીવન.

લર્દ

શ્રી રામ પ્રત્યે અપાર ભક્તિ, પ્રેમ અને લાગણીનો ધોધ.

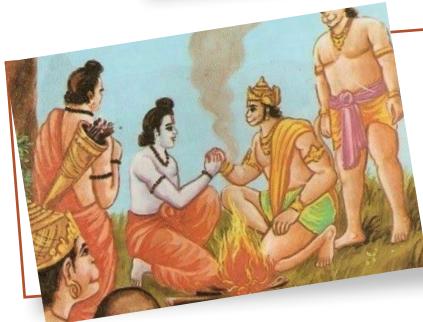

સૌતા માતા

એક પતિગ્રતા, પવિત્રતાની પરાકાણા,
પતિ અને કુળની મર્યાદા દિપાવી.

હંગુમાણજી

અખંડ શુદ્ધ બ્રહ્મચાર્ય, શ્રી રામ પ્રત્યે
અનેરી ભક્તિ અને સેવા, મોક્ષ ગયા.

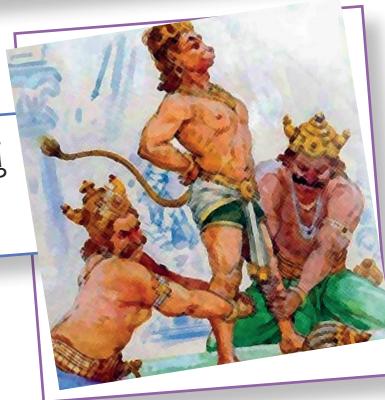

સુગ્રીવ

શ્રી રામના પરમ ભિત્ર, પરાક્રમી
વાનર રાજ, વચન પ્રતિબદ્ધતા.

અંગાએ

વિનય, વિવેક અને શૂરવીતાનું
અજોડ કોમ્બિનેશન.

શાબરી

શ્રી રામ પ્રત્યે અનન્ય ભક્તિ,
રાત-દિવસ વિરહમાં રહેતાં, પ્રભુ
રામના મિલનથી પૂર્ણતાને પામ્યા.

विलीष्णु

राक्षसी कुलमां जन्म्या छतां धर्मनो संग स्वीकार्यो,
पोताना भाईने पण खोटा काममां सहकार नहीं.

जटायु

रावण साथे लड़ीने सीता माताने
बयाववानो बहादुरी भर्यो पुरुषार्थ.

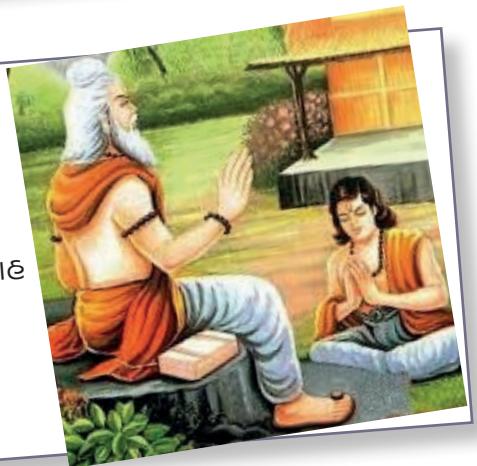

रावण

शुरवीर अने पराक्रमी राजा. दृष्टि बद्धी
महान विद्याना जाणकार. महाज्ञानी अने
आवती योवीशीना भावि तीर्थकर.

गुरु विश्वामित्र

प्राचीन काळमां थयेल सप्तर्षिओमांना एक अधि,
अग्वेद लेखनमां महित्यनुं योगदान, श्री रामने सलाह
सूर्यन आपनार राजश्री, पितानी गेरहाजरीमां श्री
राम एमनी आज्ञा लेता अने श्री रामने ज्यवननुं
बोधज्ञान तथा आत्मज्ञान आपनार अधि.

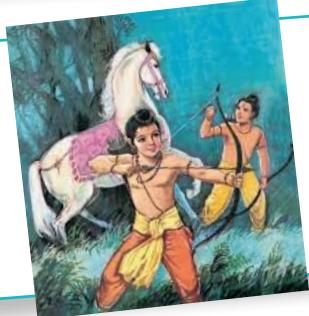

જનક રાજી

ખૂબ ડહાપણવાળા વ્યક્તિ, નમ્ર અને સમ્યકું બુદ્ધિ દ્વારાવતા. રામ, લક્ષ્મણ અને ભરતને અલગ અલગ સમયે યોગ્ય નિર્ણય લેવામાં સહાય કરવાની મહત્વની ભૂમિકા.

લઘુ-કુશ

મહર્ષિ વાનિકિના માર્ગદર્શનમાં તેમની ટ્રેનિંગ અને વેદનું શિક્ષણ, હંમેશાં માતા અને ગુરુના ઉત્તમ વિનયમાં, નાની વયે યુદ્ધ કૌશલ્ય વિદ્યામાં સધળી કુશળતા પ્રાપ્ત કરનારા મહાન યોધાઓ.

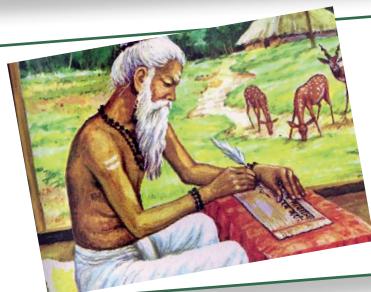

કેકેચી

ક્ષત્રિયાણી, પોતાની આંગળી રથના પૈડામાં ભરાવી યુદ્ધ જીતવામાં દશરથ રાજને મદદ કરી. ઉત્તમ કક્ષાનો પશ્ચાતાપ.

વાનિકી ઋષિ

રામાયણ કાવ્ય રચયિતા, આદિ કવિ, સદમ ગુરુ, બ્રિકાળ દર્શી, સીતાને શરદ્યું આણ્યું, લવ-કુશને વેદ અને યુદ્ધ કૌશલ્ય વિદ્યામાં પારંગત કરનાર.

ઉર્મિલા

લક્ષ્મણની પત્ની, રામ-સીતાની સેવા માટેની અનુમોદના આપી અને ખૂબ મોટો ત્વાગ.

Tech Help

મહાત્માઓ માટે નિઃશુદ્ધ ટ્રેનીંગ

zoom બેઝીક One Hour ટ્રેનીંગ

- વિડીઓ ON/OFF
- MUTE / UNMUTE
- નામ બદલવું
- હાથ ઉંચો / નીચો કરવો
- ચેટ કરો everyone / privately

આપણે ચુવાનો તો zoomથી પરિચિત છીએ જ, પણ આપણા ભિત્તો, વડીલો અને રીલેટીવ જેમને zoom સાંસંગ સાથે જોડાવામાં તકલીફ પડે છે, તેમને આજે જ Register કરાવો....

To Register, visit...

techhelp.dadabhagwan.org

For any Queries / Suggestions

Email : techhelp@dadabhagwan.org

Call : +91 8155007500 / +91 9328661166/77

#કવિતા

સદ્ગુણો જો તારવો, રામાયણ સાગરમાં ન સમાય;
હરેક પાત્ર એક ગ્રંથ છે, કોઈને ખાડી ન રાખી શકાય.

શ્રી રામ-સુગ્રીવ તણી, ચોખ્ખી મિત્રતા જાણે દર્પણ છે;
મિત્રતા કંઈ નથી માંગતી, તોયે સર્વસ્વ સમર્પણ છે.

દેહખણ તો સહુ જુએ, સર્વોચ્ચ અંગદનું મનોખણ છે;
સાલય કોઈ સલયાવી ન શકે, અંગદ યોદ્ધા પ્રભણ છે.

માનવામાં ન આવે કે, શત્રુદ્બણમાં એક ભક્ત રહે છે;
જ્યાં કાદવમાં કમણ સમાન, કોઈ વિભિષણ પણ છે.

સજજનતા દાખવી શકો જો, સંરક્ષણનું વરદાન છે;
પ્રભુને હૈયે રાખો, તો દરેક સ્થળ મંદિર સમાન છે.

રામાયણ શીખવતી રહેશે, જ્યાં સુધી તમારી તૈયારી છે;
જ્યારે વાંચો ત્યારે, રામાયણ એક નવી જ સવારી છે.

વર્ષ: ૮, અંક : ૮
સપ્તંગ અંક : ૬૨
ડિસેમ્બર ૨૦૨૦

Date of Publication 22nd of every month
RNI No. GUJGUJ/2013/53113
Reg. No. G-GNR-310/ valid upto 31.12.2022
Licensed to Post without Pre-payment
No. PMG/HQ/104/2020-2022
valid upto 31.12.2022
Posted at Adalaj Post Office on
22nd of every month

રામ પુણ્યોત્તમ કહેવાય;
કારણ કે રામ મોક્ષે ગયા,
રામ પરમાત્મા શઈ ગયા.

Send your suggestions and feedback at: akramyouth@dadabhagwan.org
Printed and Published by Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation-Owner.
Printed at : Amba Offset, B-99, GIDC, Sector-25, Gandhinagar – 382025.